

Svijet po mom

Ljudi današnjeg vremena žive toliko žurno da često zaboravljaju koje su prave vrijednosti. Takav užurbani svijet kojeg sam i sam član sastoji se od toliko nebitnih stvari koje nadilaze probleme kojih ima sve više i više.

Velik broj ljudi i djece provodi dane i dane pred ekranima računala, mobitela, a sve manje družeći se s prijateljima i odlazeći u prirodu. Današnja djeca gotovo da i nemaju djetinjstvo u tom smislu riječi. Kada bi se mene pitalo, organizirao bih druženje za sve naraštaje daleko od tehnologije, buke, problema užurbanog življenja. Djeca bi se igrala vani i uživala u svemu onome u čemu su uživali naši stariji. Bio bi to svijet u kojem ne bi bilo nasilja, u kojem bi svi bili skromni, zadovoljni onime što imaju, spremni pomoći u nevolji. Bio bih jako zadovoljan kada bi ljudi na ulici prolazili s osmijehom na licu, topli i simpatični i koji bi besplatno dijelili zagrljaje i poljupce. Osim toga, bilo bi odlično kad bi odrasli manje radili, a mi u školi imali više vremena za nekakve uzbudljive izvannastavne aktivnosti. Također bi bilo savršeno da vikend traje barem jedan dan duže i da tjedan ne počinje ponedjeljkom. Tada bi slobodno mogli odlaziti na duže izlete i otkrivati nove stvari, baviti se različitim hobijima.

Takav svijet bila bi mala oaza sreće za sve, svijet u kojem bi svatko utjecao na to da sreća bude na prvom mjestu, a čovjek čovjeku prijatelj i brat. Postoji još jedna sitnica koja bi, vjerujem, svakoga od nas usrećila. Volio bih da slatkiši postanu zdravi, da možemo u njima beskrajno uživati. Uz malo želje i puno truda, svima bi nam moglo biti ljepše.

Antonio Paradžik 7.d